

omfatter både egentlig alderspension og andre aldersbestemmelser vedrørende f.eks. adgang til fremskyndelse eller udskydelse af pensionsudbetalingerne.

Det bør bemærkes, at loven ikke omfatter de lovbestemte sikringsordninger, herunder den lovbestemte arbejdsskadeforsikring og arbejdsløshedskasserne anerkendt efter arbejdsløshedsforsikringsloven, jf. § 5, stk. 1, nr. 1.

Til § 5

Denne bestemmelse opregner de områder, der ikke er omfattet af loven, jf. direktivets art. 2.1. og 2.2.

De i bestemmelsens stk. 1, nr. 1 - 3 nævnte ordninger og bestemmelser er omfattet af direktiv 79/7 om ligebehandling med hensyn til social sikring, art. 3, og er således ikke omfattet af direktiv 86/378 og dermed ej heller af denne lov.

Blandt de i stk. 1, nr. 1, nævnte ordninger kan nævnes de ordninger, der følger

- a) lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel,
- b) lov om social pension,
- c) lov om delpension,
- d) lov om arbejdsskadeforsikring,
- e) lov om arbejdsmarkedets tillægspension,
- f) lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring og
- g) lov om tjenestemandspension.

Uanset denne lovs bestemmelser finder lov nr. 102 af 14. marts 1941 om bevarelse af enkepensionsret ved separation og skilsmisse med senere ændringer anvendelse.

Stk. 2 følger af direktivets art. 2, stk. 2, litra d. Bestemmelsen betyder, at såfremt der i en ordning er mulighed for individuelt at vælge supplerende ydelser eller at foretage et valg mellem forskellige ydelser, er disse supplerende/valgfrie ydelser ikke omfattet af lovens anvendelsesområde.

Stk. 3 følger af direktivets art. 2, stk. 2, litra e.

Til § 6

Der er her tale om en geografisk afgrænsning af lovens anvendelsesområde. Det fastlægges, at arbejdsaftalen bliver styrende for lovens anvendelse på en tilknyttet sikringsordning. Afgrænsningen sikrer, at erhvervstilknyttede sikringsordninger, hvor arbejdsforholdet hovedsageligt udføres i Danmark, er omfattet af loven.

Til § 7

Denne bestemmelse præciserer de forhold, hvori forskelsbehandling ikke må finde sted i erhvervstil-

knyttede sikringsordninger, jf. direktivets art. 5. Der omtales bestemmelser i ordningerne i bred forstand, idet disse bestemmelser kan forefindes i såvel de overenskomster og aftaler, som ordningerne måtte være oprettet i medfør af, som i vedtægter og regulativer i de pensions-, forsikrings- og pengeinstitutter, ordningerne måtte være etableret i.

Direktivets artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, litra g, om svangerskab, fødsel og barselorlov er implementeret ved § 1, stk. 3.

Til § 8

Denne bestemmelse præciserer konsekvenserne af ligebehandlingsprincippet for beregningen af bidrag og ydelser.

Stk. 1 indebærer, at der stilles krav om anvendelse af fælleskønsgrundlag for medlemmer, der optages i pensionsordningerne efter den 1. juli 1998, jf. dog muligheden for overgangsordning i § 20, stk. 3.

Stk. 2-5 vedrører de eksisterende medlemmer af pensionsordningerne. For disse medlemmer vil anvendelse af kønsopdelt grundlag stadig være tilladt. Stk. 2-4 indeholder de i direktivets artikel 6, stk. 1, litra h og litra i, angivne bestemmelser, og stk. 5 følger af direktivets artikel 6, litra d og litra j. For hovedparten af sikringsordningerne er de i stk. 4 omtalte beregningsgrundlag reguleret af lov om forsikringsvirksomhed eller lov om tilsyn med firmapensionskasser. De i stk. 4, 2. pkt, omtalte ydelser, der kan udbetales i stedet for de oprindeligt aftalte ydelser, er ydelser som f.eks. sumydelser, der udbetales ved konvertering af løbende ydelser til engangsydelser, beløb, der udbetales ved udtræden eller overførsel til anden pensionsordning, eller løbende ydelser, der er ændret i forhold til det aftalte som følge af en valgt ændring af udbetalingsperioden.

Til § 9

Efter denne bestemmelse er aftaler m.m. ugyldige, hvis de er i strid med loven, jf. også artikel 7 i direktivet, der ønsker ugyldighedsvirkning for alle aftaler m.m., der er i strid med ligebehandlingsprincippet.

Bestemmelsen har et bredt anvendelsesområde, idet den omfatter alle typer af aftaler, vedtægter, reglementer m.v. Bestemmelsen skal desuden ses i sammenhæng med forbuddet mod aftale om fravigelse af loven i § 3.

Til § 10

Såfremt en ordning eller en aftale er ugyldig, jf. § 9, skal den selvsagt ændres, således at den opfylder lovens regler. I princippet burde det ske uden videre.